

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

Номер 124
Районен съд – Елхово

03.07.2020 г.

Град
I -ви състав

На 03.07.2020 година в публично заседание в следния състав:

Председател:

Яна В. Ангелова

като разглежда докладваното от Яна В. Ангелова Частно наказателно дело № 20202310200184 по описа за 2020 година за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано на основание чл.65 от НПК по молба на обвиняемият по ДП № 26/2020 година по описа на ОСЛО при Окръжна прокуратура – Ямбол **Б. К. В.**, депозирана чрез защитникът му адв. П.Б. от АК – Ямбол, с искане за промяна на взетата спрямо него в хода на досъдебно производство мярка за неотклонение „задържане под стража“.

Молбата се обосновава с продължителността на задържането на обвиняемия В – от 16.12.2019 година и вземането на мярка за неотклонение „Задържане под стража“ спрямо обвиняемия не следва да се превръща в изтърпяване на наказание. Твърди се на следващо място, че и към момента обстоятелствата по делото не са изяснени, поради което и не би могло да се направи обосновано предположение, че В. е автор на деянието, за което е привлечен като обвиняем. Като отделно основание за промяна на мярката за неотклонение се сочи, че към момента не е налице опасност обвиняемият да се укрие. В молбата се сочи и това, че *** е с влошено здравословно състояние.

В съдебно заседание молбата за промяна на мярката за неотклонение се поддържа изцяло от обвиняемият и от защитникът му адв. Божилов, като се пледира мярката за неотклонение да бъде изменена в „Домашен арест“.

Представителят на ОП – Ямбол в съдебно заседание излага становище, че молбата за промяна на мярката за неотклонение е неоснователна и не следва да се уважава, предвид на това, че не са настъпили нови обстоятелства, които да водят до това.

От събраните по делото доказателства, преценени поотделно и в тяхната съвкупност, съдът установи следното:

Досъдебно производство № 437 от 2019 година по описа на РУ – Елхово е образувано на 17.12.2019 година за престъпление по чл.198, ал.1 от НК с първото действие по разследването – разпит на свидетел.

С постановление от 18.12.2019 година на мл. разследващ полицай **** В при РУ – Елхово, Б. К. В. е бил привлечен като обвиняем за престъпление по чл.198, ал.1 от НК, за това, че на 17.12.2019 година около 18.00 часа на асфалтова площадка в близост до ЖП гарата на гр. Елхово, отнел чужди движими вещи – 1 бр. черна раница тип „мешка“ с нарисувани по нея черепи и съдържаща: хляб, течен шоколад за мазане в кутия, сок праскова, кафе „Нова Бразилия“, пластмасово шише – 1 литър, торбичка с бонбони, увити в лъскава опаковка, от владението на собственикът им – Ю.М.К от гр. Елхово, с намерение противозаконно да ги присвои, като употребил за това сила, изразяваща се в удари с ръце и крака по лицето и тялото на ****.

На същата дата – 18.12.2019 година е бил проведен разпит на обвиняемия В.

В хода на ДП, като действия по разследването е извършен разпит на свидетелите *** /пострадал от деянието/, Б.Г. /вкл. и пред съдия по реда на чл. 233 от НПК/, Ж.А., Д.Д. и А.А.полицейски служител/, С.К., като събраните по делото гласни доказателства са относими към подлежащите на доказване факти и обстоятелства в производството относно датата, времето, мястото и механизъм на извършване на деянието.

Към настоящият момент, в хода на ДП са извършени огледи на местопроизшествия на 17.12.2019г., обективирани в съответни Протоколи ведно с фотоалбуми към тях, съставени са протоколи за доброволно предаване от 19.12.2019г. и от 15.01.2020г., назначена и изготвена е Съдебно – медицинска експертиза във връзка с установяване на вида на телесните увреждания на пострадалия от деянието ***, заключението по която е изготвено от в.лице д-р **** приложено на л.98-103 от ДП; приобщени са писмени доказателства – медицинска документация за състоянието на пострадалия ****, справка за съдимост на обвиняемия. В хода на ДП като действия по разследването са извършени разпознаване на лица, за които процесуално – следствени действия са съставени протоколи по предвидения в НПК ред. От същите се установява, че пострадалия от деянието **** е разпознал обвиняемият В и свидетеля Б.Г. като извършители на деянието. В хода на ДП е била назначена и изготвена съдебна стоково – оценъчна експертиза относно стойността на вещите, отнети от владението на пострадалия К. Извършени са огледи на веществени доказателства, за които процесуално – следствени действия са съставени съответните протоколи.

С постановление от 25.06.2020г. на прокурор от ОП – Ямбол ДП № 26 по описа на ОСЛО при ОП – Ямбол е прието по компетентност на основание чл.35, ал.2 от НПК, с оглед евентуално осъществено от обвиняемия В престъпление по чл. 199, ал.1, т.4 от НК. Към момента В. не е привлечен в качеството на обвиняем за престъпление по чл. 199, ал.1, т.4 от НК, като е изготвен проект на постановление за привличане на обвиняем, приложен към ДП.

От приложената по делото справка за съдимост на обвиняемия се установява, че същият е многократно - общо с 11 влезли в сила съдебни акта, като част от престъпленията са извършени от него като непълнолетен. С Определение №193 от 15.11.2012 година по НОХД № 608/2012 година по описа на РС – Асеновград, в законна сила от 15.11.2012 година, е осъден за деяние по чл. 195, ал.1, т.5, вр. чл.194, ал.1, вр. чл.63, ал.1, т.3 от НК на обществено порицание. С Определение № 1 от 04.01.2017 година

по НОХД №615/2016 година по описа на РС – Елхово, влязло в законна сила на 04.01.2017 година, е осъден за престъпление по чл. 195, ал.1, т.7, вр. чл. 194, ал.1, вр. чл.20, ал.2, вр. чл. 28, ал.1, вр. чл.63, ал.1, т.3 от НК на „пробация“. С Определение № 206 от 04.07.2017 година по НОХД № 165/2017 г. по описа на РС – Елхово, влязло в законна сила на 04.07.2017 година е осъден за престъпление по чл. 195, ал.1, т.7, вр. чл. 194, ал.1, вр. чл. 20, ал.2, вр. чл. 28, ал.1, вр. чл. 18, ал.1 от НК на осем месеца лишаване от свобода, чието изтърпяване на основание чл. 66, ал.1 от НК е отложено за изпитателен срок от три години. С Присъда №37 от 21.06.2017 година по НОХД № 168/2017 година по описа на РС – Елхово, влязла в законна сила на 08.07.2017 година, е осъден за престъпление по чл.195, ал.1, т.3 и т.7, вр. чл. 194, ал.1, вр. чл.20, ал.2, вр. чл.28, ал.1, вр. чл.63, ал.1, т.3 от НК на четири месеца лишаване от свобода, чието изтърпяване на основание чл. 69, ал.1, вр. чл. 66, ал.1 от НК е отложено за изпитателен срок от една година. С Определение №272 от 21.09.2017 година по НОХД № 455/2017 година по описа на РС – Елхово, влязло в законна сила на 21.09.2017 година, е осъден за престъпление по чл.195, ал.1, т.3 и т.7, вр. чл. 194, ал.1, вр. чл.20, ал.2, вр. чл.26, ал.1, вр. чл. 28, ал.1 от НК на четири месеца лишаване от свобода, чието изтърпяване е отложено на основание чл. 66, ал.1 от НК за изпитателен срок от три години. С Определение №14 от 22.01.2018 година по НОХД № 1265/2017 година по описа на РС – Ямбол, влязло в законна сила на 22.01.2018 година, е осъден за престъпление по чл. 346, ал.2, т.1, вр. ал.1 от НК на десет месеца лишаване от свобода, чието изтърпяване на основание чл. 66, ал.1 от НК е отложено за срок от три години. С Присъда №1 от 09.01.2018 година по НОХД № 398/2017 година по описа на РС – Елхово, влязла в законна сила на 25.01.2018 година е осъден за престъпление по чл. 195, ал.1, т.3 и т.7, вр. чл. 194, ал.1, вр. чл.20, ал.2, вр. чл.28, ал.1, вр. чл.63, ал.1, т.3 от НК на три месеца лишаване от свобода, чието изтърпяване на основание чл. 69, ал.1, вр. чл.66, ал.1 от НК е отложено за срок от две години. С Определение №167 от 12.06.2018 година по НОХД №107/2018 година, влязло в законна сила на 12.06.2018 година, е осъден за престъпление по чл. 195, ал.1, т.7, вр. чл. 194, ал.1, вр. чл.28, ал.1, от НК на три месеца лишаване от свобода ефективно. С Определение № 266 от 15.10.2018 година по НОХД № 151/2018 година по описа на РС – Елхово, влязло в законна сила на 15.10.2018 година, е осъден за престъпление по чл. 325, ал.1 от НК на четири месеца лишаване от свобода ефективно.

С Определение № 313/03.12.2018 година по ЧНД № 431/2018 година по описа на РС – Елхово на Б. К. В. на основание чл. 25, ал.1, вр. чл. 23, ал.1 от НК е определено едно общо наказание лишаване от свобода по НОХД №165/2017г. на РС – Елхово, НОХД №168/2017г. на РС – Елхово, НОХД №455/2017г. на РС – Елхово, НОХД №1265/2017г. на РС – Ямбол и НОХД №398/2017 г.на РС – Елхово, в размер на десет месеца лишаване от свобода при първоначален „общ“ режим. Със същото определение на осъдения В на основание чл. 25, ал.1, вр. чл. 23, ал.1 от НК е определено едно общо наказание лишаване от свобода по НОХД №107/2018 г. на РС – Елхово, НОХД №151/2018 г. на РС – Елхово, в размер на четири месеца лишаване от свобода при първоначален „общ“ режим.Към това общо наказание е присъединено наказанието „обществено порицание“, наложено на В. по НОХД № 151/2018 г. на РС – Елхово. Общото наказание десет месеца лишаване от свобода е било изтърпяно на 04.04.2019 година. Общото наказание от четири месеца лишаване от свобода е било изтърпяно на 23.07.2019 година.

С Присъда № 3от 16.01.2019г. по НОХД № 233/2018 година по описа на РС – Елхово, в сила от 01.02.2019г., В е осъден за престъпление по чл. 195, ал.1, т.7, вр. чл.194, ал.1, вр. чл.20, ал.2, вр. чл. 28, ал.1 от НК на шест месеца лишаване от свобода, чието изтърпяване е отложено за срок от три години на основание чл. 66, ал.1 от НК. С Определение № 173 от 07.06.2019 година по НОХД №460/2018 г. по описа на РС – Елхово, влязло в законна сила на 07.06.2019 година, В. е осъден за престъпление по чл. 195, ал.1, т.7, в. чл.194, ал.1, вр. чл.20, ал.2, вр. чл.28, ал.1, вр. чл. 63, ал.1, т.3 от НК на четири месеца лишаване от свобода, чието изтърпяване на основание чл. 69, а.1, вр. чл.66, ал.1 от НК е отложено за срок от една година.

С Постановление за задържане от 18.12.2019 година на наблюдаващия прокурор – Снежина Стоянова, обвиняемият Б. К. В. е задържан на основание чл.64 ал.2 от НПК с оглед осигуряване явяването му пред съда, за срок от 72 часа, считано от 18.00 часа на 18.12.2019г.

С Определение № 338/20.12.2019 година, постановено по ЧНД № 515/2019 година по описа на РС–Елхово, потвърдено с Определение №164 от 27.12.2019г. по ВЧНД №349/2019г. по описа на ЯОС, влязло в сила на 27.12.2019г., на основание чл.64, ал.4, във вр. чл.63, ал.1 от НПК на обвиняемия Б. К. В. е взета мярка за неотклонение „задържане под стража“.

С Определение № 56 от 21.02.2020 година, постановено по ЧНД № 63/2020 година по описа на РС – Елхово, влязло в законна сила на 25.02.2020 година, съдът на основание чл.65 от НПК е потвърдил взетата спрямо обвиняемия В мярка за неотклонение „Задържане под стража“.

С Определение № 74 от 16.04.2020г., постановено по ЧНД № 108/2020г. по описа на РС – Елхово, влязло в законна сила на 22.04.2020 година, съдът на основание чл.65 от НПК е потвърдил взетата спрямо обвиняемия В мярка за неотклонение „Задържане под стража“.

Въз основа на така описаната фактическа обстановка, съдът достигна до следните **правни изводи:**

Молбата за промяна на мярката за неотклонение, взета в хода на ДП спрямо обвиняемия В е **процесуално допустима**, а разгледана по същество, съдът я прецени като **неоснователна**,по следните съображения:

Съгласно разпоредбата на чл. 65, ал. 4 НПК, при упражняването на контрол върху задържането под стража, съдът преценява всички обстоятелства, свързани със законността на задържането към момента, в който съдът разглежда делото. Предмет на преценка са всички доказателства, които имат отношение към мярката и са събрани на досъдебното производство. Решението на съда за продължаване на задържането следва да произтича от позитивното и кумулативно установяване на основанията по чл. 63, ал. 1 и 2 от НПК. Съгласно разпоредбата на чл. 57 от НПК мерките за неотклонение се вземат с цел да се попречи на обвиняемия да се укрие, да извърши престъпление или да осуети привеждането в изпълнение на влязлата в сила присъда.

В конкретиката на процесния случай съдът прецени, че визираните в чл.63, ал.1 от НПК обстоятелства и към настоящия момент

са налице в изискуемата се кумулативна наличност.

От извършените до настоящия момент процесуално - следствени действия в хода на досъдебното производство, съдът в настоящият си състав, отчитайки фазата на разследване по ДП № 26/2020 година по описа на ОСЛО при ОП – Ямбол, формира обосновано подозрение, че обвиняемият Б. К. В. е евентуално съпричастен към деянието, за което му е повдигнато обвинение, което е за тежко умишлено престъпление по смисъла на чл. 93, т.7 от НК, тъй като за това деяние в материалния наказателен закон се предвижда наказание лишаване от свобода от три до десет години. Към момента делото е прието по компетентност от ОП – Ямбол предвид предходните осъждания на обвиняемия В, сочещи на евентуално извършено от него деяние по чл. 199, ал.1, т.4 от НК, като по отношение на обвиняемия предстои повдигане на обвинение за престъпление с тази правна квалификация.

Най – общият преглед на събрания в хода на ДП доказателствен материал позволява на настоящия съдебен състав да направи едно разумно предположение за възможността обвиняемият В да е автор на вменяваното му деяние. Тази най – обща преценка съответства на степента на доказване на предположението за авторството на деянието за целите на настоящото производство по чл. 65 от НПК, без да опровергава принципа по чл. 16 от НПК.

Съдът намира, че и към настоящият момент не е отпаднала опасността обвиняемия да се укрие или да извърши престъпление, както и да осуети разкриването на обективната истина, като не е намаляла, дори и в незначителна степен интензивността на тази опасност. Тази предпоставка е съществувала както към момента на задържането на обвиняемия, така и към момента на настоящото произнасяне на съда по искането на обв. В за изменение на взетата най-тежка мярка за неотклонение спрямо него, като не се установи да са настъпили нови обстоятелства, считано от датата на задържането до настоящия момент. Изводът за съществуването на такава реална опасност може да бъде изведен от обстоятелството, че обвиняемият В. е осъждан многократно преди инкриминираното деяние, като от съдържанието на справка му за съдимост, приложена в ДП, се установяват предишни 11 бр. осъждания за периода от 2012 година до м.06.2019 година. При така доказаните осъждания на обв. ***, основателно е да се приеме, че е завишена личната му обществена опасност, като са налице и трайно формирани престъпни навици, с оглед предходните му осъждания за умишлени престъпления от общ характер, включително и за деяния, извършени при условията на повторност, за които са му налагани различни по вид и размер наказания, в т.ч. и ефективно изтърпяване на наказания лишаване от свобода. Деянието, предмет на предявеното на обв. Велев обвинение, се явява извършено само 5 месеца след изтърпяване на наказание лишаване от свобода по предходно осъждане. Предвид на това съдът намира, че в случай, че не бъде осуетено към настоящият момент свободното придвижване на обвиняемия на територията на страната ни, същият би могъл да предприеме действия, с които да осуети разследването, респ. да попречи за всестранното, пълно и обективно изясняване на факти и обстоятелства, които са от съществено значение за разкриване на обективната истина по делото. При формиране на своята преценка, съдът се съобрази и с обстоятелството, че ДП №26/2020г. по описа на ОСЛО при ОП – Ямбол не е приключило, макар и по него да са извършени множество следствено - процесуални действия и предстои повдигане на ново обвинение. Ето защо и при кумулативното наличие на императивните три предпоставки, визирани в разпоредбата на чл.63 ал.1 от НПК, съдът прие, че за нуждите на наказателното производство и за разкриването на обективната истина по делото, е наложително да бъде гарантирано присъствието на обвиняемия Б.В. при извършването на предстоящите следствени действия. И въпреки, че обвиняемият е с установени самоличност и постоянен адрес, то не е изключена опасността именно сега, след като е привлечен като обвиняемо лице да се укрие от органите на наказателно производство, предвид тежестта на престъплението и предвиденото за него наказание.

За неоснователни се прецениха доводите на защитата на обвиняемия, изложени в жалбата и в хода на делото по същество, че мярката за неотклонение е изпълнила целите си. Целите на мярката за неотклонение биха били постигнати, ако бъде гарантирано участието на обвиняемия в процеса, както и неговото поведение да не се укрива и да не върши престъпления. В конкретния случай не са налице основания да се приеме, че опасността той да се укрие или извърши престъпление е отпаднала, по изложените по-горе съображения.

Мярката за неотклонение „Задържане под стража“ спрямо Б. К. В. не е продължила неразумно дълго и извън сроковете по чл. 63, ал.4 от НПК. От момента на задържането на обвиняемия на 18.12.2019 година до момента на разгреждане на делото е изтекъл срок от шест месеца и петнадесет дни, през който той е бил с мярка за неотклонение „задържане под стража“ в досъдебното производство и този срок е под визирания в чл. 63, ал.4 от НПК максимален срок на задържането от осем месеца в ДП. В конкретния случай съдът не констатира и недобросъвестно поведение от страна на органите на ДП, водещо до прекомерно забавяне на наказателното производство.

Не се установи в хода на настоящото производство обвиняемият да е с влошено здравословно състояние, несъвместимо с условията на следствения арест, в каквато насока са твърденията на неговия защитник. Доказателства в тази насока не са представени, като не са направени и съответните доказателствени искания.

Ето защо съдът прие, че не са налице промени, водещи до изменение на взетата спрямо обв. В най-тежка мярка за неотклонение. Вярно е, че с продължаване на задържането на обвиняемия той търпи ограничение на правата си, както и негативни изживявания при условията, в които е поставен, но на настоящия етап от разследването това е необходимо поради наличието на обосновано подозрение за извършване на престъплението и с оглед осигуряване на явяването на обвиняемия пред съответните институции, както и за да се предотврати извършване на престъпление или укриване на обвиняемия. Конкретиката на извършеното деяние, обремененото съдебно минало на обвиняемия, водещи до негативна, характеризираща личността му оценка, както и строгостта на едно евентуално наказание за такова деяние (в съответствие с практиката на ЕСПЧ), сочат на необходимостта спрямо обвиняемия да бъдат реализирани последиците именно на най-тежката мярка за неотклонение, като единствено с нея биха се постигнали целите по чл.57 НПК, както за неутрализиране на опасността обвиняемият да се укрие или да извърши престъпление, така също - и за своевременно приключване на делото.

Предвид гореизложеното и на основание чл. 65 от НПК съдът постанови определението си, като на основание чл.65, ал.4 от

НПК потвърди взетата по досъдебно производство № 26/2020 година по описа на ОСЛО при ОП– Ямбол спрямо обвиняемия Б. К. В. мярка за неотклонение „Задържане под стража“.

Мотивиран от изложеното, съдът постанови съдебния си акт.

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА на основание чл. 65, ал. 4 от НПК взетата спрямо обвиняемия по ДП № 26/2020г. по описа на ОСЛО при Окръжна прокуратура– Ямбол Б. К. В. , ЕГН – *****, мярка за неотклонение „ЗАДЪРЖАНЕ ПОД СТРАЖА“.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване и протестиране с частна жалба и частен протест пред Ямболски окръжен съд чрез Елховски районен съд в 3 - дневен срок. В случай на жалба или протест насрочва делото за разглеждане пред Ямболски окръжен съд на 08.07.2020 година от 14.00 часа.

Съдия при Районен съд – Елхово: _____